

تولید کلون آنتی ژن سطحی SAG3 (P43) توکسوپلازما گوندی در وکتور بیانی یوکاریوتی

حسین ثباتی¹، عبدالحسین دلیمی اصل^{2*}، بهرام کاظمی³، فاطمه غفاری فر²

1. دانشجوی دکتری رشته انگل شناسی پزشکی دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس

2. استاد گروه انگل شناسی دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس

3. استاد گروه انگل شناسی و مرکز سلولی و مولکولی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

* نشانی برای مکاتبه: تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده پزشکی، dalimi_a@modares.ac.ir

پذیرش برای چاپ: دی هشتاد و نه

دریافت مقاله: آبان هشتاد و نه

چکیده

سابقه و هدف: نماینده آنتی ژنهای بزرگ سطحی تاکی زویتهای توکسوپلازما گونده ای SAG1, SAG2, SAG3 می باشند. ایمونوزاسیون با SAG1 ایمنی محافظت کننده ای را بر علیه عفونت کشنده در موشها ایجاد می کند. SAG3 خیلی شبیه به SAG1 در ساختمان ووظایف و کارکرد می باشد و می توان آن را بعنوان کاندیدایی جهت تهیه واکسن و تشخیص بیماری مورد استفاده قرار داد. هدف این مطالعه کلون نمودن آنتی ژن اختصاصی SAG3 (P43) توکسوپلازما در وکتور بیانی یوکاریوتی pCDNA3 جهت تهیه پلاسمید نوترکیب حاوی این ژن است تا بتوان از آن به عنوان DNA واکسن استفاده کرد.

روش کار: ژن SAG3 پس از تکثیر به روش PCR در پلاسمید pBluescript کلون شد. سپس در باکتری اشرشیا کلی سوش Top10 ترانسفورم شد. پلاسمید نوترکیب پس از تکثیر از باکتری استخراج و ژن هدف با استفاده از برش آنزیمی ، با آنزیمهای BamHI HindIII از پلاسمید pBluescript جدا گردید. از طرف دیگر پلاسمید pCDNA3 برای Subclone قطعه SAG3 در آن با آنزیمهای BamHI , HindIII برش داده شد. SAG3 درون پلاسمید pCDNA3 ساب کلون شد و این محصول واکنش در باکتریهای فوق ترانسفورم شده و در محیط LB آگار حاوی آمپی سیلین کشت داده شد. پلاسمیدهای نوترکیب pcSAG3 به وسیله کیت استخراج پلاسمید از باکتریها تخلیص شد.

یافته ها: پلاسمیدهای استخراج شده جهت تایید کار با روشهای PCR و برش آنزیمی با کمک آنزیمهای فوق با الکتروفورز تایید و نتایج نشان داد که قطعه SAG3 در پلاسمید pCDNA3 کلون شده است و باند حدود 1158 جفت بازی روی ژل آگاروز ایجاد شده بود که هم اندازه ژن SAG3 توکسوپلازما گونده ای است و تایید نهایی با استفاده از توالی یابی انجام شد.

نتیجه گیری: نتایج نشان داد که کلونینگ و ترانسفورم قطعه SAG3 در پلاسمید pCDNA3 با موفقیت انجام شده است. لذا می توان از آن بعنوان ابزار بالقوه ای در تشخیص و پیشگیری از ابتلا به عفونت توکسوپلازما گونده ای به تنهایی و یا همراه با دیگر آنتی ژنهای انگل در انسان مورد استفاده قرار داد.

واژگان کلیدی: توکسوپلازما گونده ای، ژن SAG3، کلونینگ، pCDNA3

مقدمه

اند که در تهاجم و اتصال به سلول نقش دارند و نقش اصلی اتصال به سلول را SAG3 با SAG1 نه SAG3 به عهده دارد. با بلوکه نمودن گیرنده های SAG3 با آنتی بادی دیده شد که تهاجم انگل به سلول بسیار کاهش می یابد. معذک مطالعات کمی با SAG3 تاکنون انجام شده است. به منظور اینکه ژن SAG3 در سلول پوکاریوت مانند عضلات موش قابلیت بیان پیدا کند و بتوان از آن برای بررسی ایمنی زایی استفاده کرد، کلون کردن ژن SAG3 در پلاسמיד یوکاریوت اهمیت دارد. به این دلیل این مطالعه با هدف کلون کردن قطعه SAG3 در پلاسמיד یوکاریوت بیانی pcDNA3 و ترانسفورم این پلاسמיד نوترکیب ، درباکتری E.coli سوش TOP10 انجام شد.

روش کار

برای تکثیر انگل توکسوپلازما به هر موش 0/5 سی سی مایع صفاقی حاوی 2×10^5 تاکی زوییت زنده به طور داخل صفاقی تلقیح شد و پس از گذشت 4 روز ، مایع صفاقی موشهای آلوده به وسیله سرنگ جمع آوری شد. سپس 100 میکرولیتر (حدود 5×10^7) از تاکی زوییت های توکسوپلازما از حفره صفاقی موشهای عفونت یافته ایزوله و چند بار با بافر PBS شستشو داده شد. تاکی زوییت های تغلیظ شده داخل ویال 1/5 سی سی ریخته شد و با روش فنل کلورفرم DNA آن استخراج گردید (9). DNA استخراج شده تا مرحله بعد در 20- درجه نگهداری شد.

به منظور طراحی پرایمرهای رفت (Forward) و برگشت (Reverse)، ابتدا توالی DNA ژن کدکننده آنتی ژن SAG3 از اطلاعات بانک ژنی از سایت اینترنتی <http://www.ncbi.com> به صورت Compelet ' cds:1158 bp,RH strain ' با شماره AF340227 به دست آمد. سپس با استفاده از این اطلاعات و به کمک نرم افزار GenRuner جفت پرایمرها به صورت زیر طراحی شدند.

```
5 -AAGCTTATGCAGCTGTGGCGGCGCAG-3F:
5 -GGATCCTTAGGCAGCCACATGCACAAG- R:
3
```

پرایمر رفت دارای 26 نوکلئوتید و شامل جایگاه شناسایی برشی آنزیمی HindIII و پرایمر برگشتی دارای 27 نوکلئوتید و شامل جایگاه شناسایی برش آنزیمی BamHI است.

برای انجام PCR واکنشی به حجم 30 میکرولیتر شامل 3 میکرولیتر بافر 10X ، 1 میکرولیتر کلرید منیزیم، 0/5 میکرولیتر dNTP ، 1 میکرولیتر از هر یک از آغازگرها، 1 میکرولیتر از DNA تخلیص شده، 0/25 میکرولیتر DNA پلیمراز Taq ، 22/25 میکرولیتر آب مقطر استریل تهیه شد.

مواد فوق درون ویال ریخته شد و پس از اسپین (Spin) در داخل دستگاه ترموسایکلر قرار داده شد و طبق برنامه زیر PCR انجام شد. و اسرشتگی اولیه 5 دقیقه در دمای 94 درجه سانتی گراد، و اسرشتگی 30 ثانیه در دمای 94 درجه سانتی گراد، اتصال 30 ثانیه در دمای 68 درجه سانتی گراد، بسط 1 دقیقه در دمای 72 درجه سانتی گراد، سه مرحله اخیر در 30 سیکل و در نهایت واکنش PCR با بسط نهایی 5 دقیقه در 72 درجه سانتی گراد به اتمام رسید.

توکسوپلازموزیس یکی از معمول ترین بیماریهای انگلی است که در سرتاسر دنیا وجود داشته و در سطح گسترده در حیوانات و انسان ایجاد بیماری می نماید (1). در افراد بانقص ایمنی ، عفونت مزمن با این انگل می تواند دوباره فعال شده و ایجاد انسفالیت نموده، که اغلب کشنده می باشد. عامل آن توکسوپلازما گونده ای یک تک یاخته چند میزبانی اختیاری و داخل سلولی اجباری است و سیکل زندگی آن شامل میزبانهای قطعی و واسطه می باشد (1). سیکل جنسی و غیر جنسی انگل در سلولهای اپیتلیال روده گربه (میزبان قطعی) و دیگر موجودات خونگرم مانند حیوانات و پرندگان (میزبان واسطه) انجام می شود (2). این طیف وسیع میزبانی آن را به یکی از موفق ترین انگلهای تک یاخته ای تبدیل کرده است. مطالعات قبلی نشان داده که عفونت انسانی می تواند با خوردن مواد آلوده به مدفوع گربه یا خوردن گوشت خام و انتقال جنینی از مادر به بچه ایجاد شود.

عفونتهای انسانی در دو فرم حاد و مزمن ایجاد می شود. بعد از شروع عفونت با پاسخ ایمنی ذاتی، تاکی زوییتها با تکثیر سریع چند تایی به بافتهای مختلف از جمله مغز و عضلات از طریق خون و لنف وارد شده و سپس به برادی زوییت تبدیل شده که با تکثیر چند تایی کند تشکیل کیست بافتی را می دهند (3). عفونت طبیعی با این انگل ایجاد ایمنی غیر استریل می نماید. این محافظت وابسته به T-Cell های نوع CD4,CD8 می باشد. درمان این بیماری به خاطر آتارسمی داروهای در دسترس مشکل است. بنابراین تحت شرایط حاضر ایجاد گسترش داروهای جدید ضد توکسوپلازما یا یک واکسن، جایگزین بسیار مناسبی خواهد بود. واکسن بر علیه توکسوپلازما گونده ای بایستی روی آنتی ژنهایی متمرکز شود که ایمنی وابسته به T-Cell ها را تولید می نماید. همچنین برای پیشگیری در عفونت جنینی و پیشگیری از فعالیت دوباره در افراد با خطر بالا دارای ارزش باشد (4). تنها واکسن موجود تا کنون، واکسن زنده تهیه شده از تاکی زوییت های S48 است.

واکسنهای زنده خطر عفونت تصادفی و موتانت های معکوس مضر غیر قابل پیش بینی برای انسان دارند. برای غلبه بر این مشکلات، تحقیقات اخیر بر روی واکسنهای ساب یونیت، نو ترکیب و واکسنهای DNA انجام می شود (5). تکنولوژی پیشرفته واکسیناسیون DNA آینده خوبی را برای توسعه و ایجاد واکسنهای چند ظرفیتی ارائه کرده است (5). واکسیناسیون DNA بحث کاملا جدیدی است و روش قدرتمندی برای القای پاسخهای ایمنی هومورال و سلولی اختصاصی است که با تزریق پلاسמיד DNA برهنه به درون میزبان، سلولهای میزبان پروتئین کد شده را بیان می کنند. از جمله کاندیداهای واکسن، آنتی ژنهای سطحی انگل می باشند. آنتی ژنهای سطحی توکسوپلازما گونده ای یک نقش مهمی در اتصال، علامت دهی، تهاجم، انتقال و واکنش با سیستم ایمنی میزبان بازی می کنند (6). نماینده آنتی ژنهای بزرگ سطحی تاکی زوییت های توکسوپلازما گونده ای SAG1, SAG2, SAG3 می باشند (7). ایمونیزاسیون با SAG1 ایمنی محافظت کننده ای را بر علیه عفونت کشنده در موشها ایجاد می کند. SAG3 خیلی شبیه به SAG1 در ساختمان و وظایف و کارکرد می باشد (7). SAG3 در سطح تاکی زوییتها، برادی زوییتها و اسپروزوئیت های انگل توکسوپلازما وجود دارد (8). ژن کدکننده SAG3 به صورت تک نسخه و فاقد اینترون می باشد. آنتی ژنهای SAG1, SAG3 به غشاء از طریق گلیکوزیل فسفاتیدیل اینوزیتول متصل شده و این دو پروتئین نشان داده

در کلونی های سفید به علت وجود قطعه کلون شده در آنها سنگین تر از پلاسمیدهای موجود در کلونی های آبی می باشند . به این منظور پلاسمیدهای استخراج شده با روش روی ژل آگاروز 0/8 درصد نمونه گذاری و باهم مقایسه گردید .

پلاسمیدهای نو ترکیب از سایر پلاسمیدها جدا شد. واکنش PCR به حجم 30 میکرولیتر مطابق روش ذکر شده در بالا با استفاده از پرایمرهای اختصاصی و 1 میکرولیتر از پلاسمید نو ترکیب به عنوان الگو استفاده شد. پلاسمید نو ترکیب pBSAG3 با آنزیم دو سر قطعه یعنی HindIII, BamHI برش خورده و قطعه DNA خارج شده از پلاسمید پس از الکتروفورز روی ژل مورد تایید قرار گرفت .

برای پیشگیری از هر گونه آلودگی ، پلاسمیدهای موجود در کلونی های سفید با کیت شرکت بیونر آلمان استخراج و برای تعیین توالی به شرکت ژن فن آوران ارسال و پس از انجام آن به کمک سایت اینترنتی www.ncbi.nlm.nih.gov/blast از نظر تشابهات و اختلافات با ژن SAG3 سوبه RH توکسوپلازما گونه ای مقایسه شد .

برای سبب کلونینگ SAG3 در پلاسمید بیانی یوکاریوتی pcDNA3 مراحل زیر انجام شد:

برش آنزیمی پلاسمید pBSAG3 و جدا کردن قطعه SAG3. واکنش آنزیمی به حجم 40 میکرولیتر شامل 10 میکرولیتر پلاسمید نو ترکیب pBSAG3 ، 1 میکرولیتر آنزیم HindIII ، 1 میکرولیتر آنزیم BamHI ، 4 میکرولیتر بافر تانگو و 24 میکرولیتر آب مقطر استریل تهیه و پس از پیست کردن spin، مخلوط فوق حدود 3-2 ساعت درین ماری 37°C قرار داده شد . همچنین پلاسمید pcDNA3 برای پذیرش قطعه SAG3 و انجام کلونینگ تحت تاثیر آنزیمهای HindIII, BamHI با شرایط فوق قرار گرفت و برش آنزیمی داده شد و نتایج برش آنزیمی هر کدام روی ژل آگاروز مشاهده واز ژل جدا و با کیت تخلیص شرکت Bioneer از ژل تخلیص گردید .

کلونینگ ژن SAG3 در پلاسمید بیانی یوکاریوتی pcDNA3 : برای انجام این کار، واکنش به حجم 20 میکرولیتر شامل 3 میکرولیتر پلاسمید pcDNA3 آنزیم خورده، 9 میکرولیتر ژن SAG3 ، 2 میکرولیتر آنزیم T4 DNALigase. 2 میکرولیتر بافر و 4 میکرولیتر آب مقطر استریل تهیه و به طور شبانه دردمای C 22⁰ قرار گرفت .

انتقال پلاسمیدهای کلون شده به باکتری TOP10: انتقال پلاسمیدهای کلون شده pcSAG3 داخل ناقل TOP10 بر اساس روش گفته شده در قسمت بالا انجام شد .

غربال کردن کلونی های باکتری حاوی پلاسمید نو ترکیب pcSAG3 با روش Rusconis و کشت : مقدار 200 میکرولیتر از باکتریهای ترانسفرم شده را روی پلیت LB آگار حاوی آمپی سیلین ریخته و با میله شیشه ای روی محیط جامد پخش و به طور شبانه در 37°C انکوبه شد . باکتریهایی که پلاسمید را دریافت کرده بودند قادر بودند روی محیط کشت حاوی آمپی سیلین رشد کنند. برای شناسایی و تفکیک کلونی های حاوی پلاسمید نو ترکیب از کلونی های فاقد پلاسمید نو ترکیب از روش Rusconis استفاده شد . کلنی های باکتریهای رشد کرده روی محیط حاوی آمپی سیلین با روش Rusconis طبق روش گفته شده در بالا مورد بررسی قرار گرفت.

محصول استخراج پلاسمیدهای pcDNA3 و pcSAG3 روی ل آگاروز 1 درصد لود و الکتروفورز شد .

کلونینگ ژن SAG3 به کمک کیت کلونینگ (Cloning Kit) T/A شرکت Fermentas و به روش زیر انجام شد . 1 میکرولیتر پلاسمید pBluescript ، 1 میکرولیتر T4DNALigase ، 10X Ligation ، 1 میکرولیتر PEG ، 1 میکرولیتر آب مقطر استریل، 5 میکرولیتر محصول PCR

مواد فوق در لوله میکروفیوژ 0/5 سی سی ریخته و به طور شبانه در دمای 22°C انکوبه شد.

ترانسفورماسیون به روش شوک حرارتی انجام شد . 100 میکرولیتر سلول مستعد تازه تهیه و کل محصول کلونینگ به آن اضافه و به آرامی مخلوط شد و به مدت 30 دقیقه در یخ قرار گرفت . مخلوط فوق دردمای 42°C درین ماری به مدت 90 ثانیه شوک حرارتی داده و سپس دوباره 2 دقیقه در یخ گذاشته شد . مقدار 100 میکرولیتر LB ما یع بدون آنتی بیوتیک به مخلوط اضافه و به مدت 45 دقیقه در شیکرانکوباتور 37°C گذاشته شد. سپس روی پلیت LB آگار حاوی 50 میکرو گرم بر میلی لیتر (1 میکرولیتر در هر میلی لیتر) آمپی سیلین پخش گردید. کلنی های رشد کرده با IPTG, X-gal از هم متمایز شدند. بطوریکه کلنی های سفید شامل پلاسمید نو ترکیب از کلنی های آبی فاقد این پلاسمید نو ترکیب انتخاب شدند.

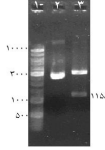
برای بررسی کلونی های حاوی پلاسمید نو ترکیب، این باکتریها با روش Rusconis و کشت در محیط حاوی آمپی سیلین، X-gal (5-برم-4-کلرو-3-ایندولیل B-D گالاتئوپیرانوزید همراه با یک القا کننده آنزیم یعنی IPTG (ایزوپروپیل تیوگالاتئوپیرانوزید) مورد بررسی قرار گرفتند.

روش Rusconis یکی از کاربردی ترین و سریعترین روشها جهت تشخیص پلاسمید حاوی ژن می باشد (10). در این روش اول 12 میکرولیتر محلول Rusconis به میکروتیوب 500 میکرولیتری اضافه می نماییم . دوم با کمک نوک Tip استریل ، کلنی باکتری حاوی پلاسمید نو ترکیب احتمالی را به محلول اضافه و بخوبی مخلوط می شود. سوم کشت مجدد کلنی بر روی پلیت حاوی آمپی سیلین، IPTG و X-gal . چهارم میکروتیوبها به مدت 10-5 دقیقه در دمای اطاق قرار می گیرند. پنجم 2 میکرولیتر از مخلوط مساوی فنل-کلروفرم به میکروتیوبها اضافه و 4 ثانیه ورتکس می شود. ششم میکروتیوب در 1400 دور بر دقیقه به مدت 2 دقیقه سانتریفوژ می شود. هفتم الکتروفورز محلول رویی روی ژل آگاروز 1% در کنار مارکر و پلاسمید انجام می شود. در این روش DNA ژنومی باکتری حذف نشده و بهاز الکتروفورز در ژل مشاهده می گردد. با توجه به محل قرار گرفتن قطعه روی ژل کلنی های مثبت شماره گذاری می شود.

در روش محیط کشت بعلت اینکه در آنها بتاگالاتئوزیداز سنتز می شود و X-gal را تجزیه می کنند و ایندولیل تولید می شود رنگ آن آبی است. در حالی که کلونی های حاوی پلاسمید نو ترکیب چون قادر به ساخت بتاگالاتئوزیداز نیستند نمی توانند X-gal را تجزیه کنند، بنابراین کلونی های آنها سفید خواهد بود . در زیر هود و شرایط استریل ، مقدار 100-200 میکرولیتر سلولهای ترانسفرم شده به یک پلیت حاوی مواد فوق اضافه و به کمک میله شیشه ای در تمام نقاط پلیت پخش شد. پلیتها به صورت وارونه و شبانه حدود 16-18 ساعت 37°C انکوبه شد . سپس به مدت چند ساعت دردمای 4°C قرار داده شد تا کلونی های آبی و سفید ظاهر شود.

استخراج پلاسمید از کلونی های آبی و سفید پس از کشت شبانه کلونی های باکتریها در محیط LB مایع مطابق دستورالعمل کیت استخراج پلاسمید شرکت بیونر (Bioneer) آلمان انجام شد. پلاسمیدهای موجود

روی ژل آگاروز، کلون ژن SAG3 داخل پلاسمید pBluescript را نشان داد (شکل 3).

شکل 3. نتایج برش آنزیمی پلاسمید نوترکیب pBSAG3 ، ستون 3 پلاسمید نوترکیب pBSAG3 برش خورده با دو آنزیم HindIII, BamHI ، ستون 2 پلاسمید pBSAG3 آنزیم نخورده، ستون 1 مارکر 1kbp

نتایج حاصل از تعیین توالی ژن SAG3 در پلاسمید pBluescript نشان داد که این ژن با ژن SAG3 توکسوپلازما گونده ای دارای شماره AF340227, AF340229 و AY187280 در بانک ژنی به ترتیب حدود 99 درصد ، 99 درصد و 98 درصد تشابه داشت (شکل 4).

```

NNNNNNNNNCNNNNGTANGNNGTCGCGAGCTGGGGAGGCAGTCTTTGCCGCT
CGGGTGTITTTTCGCGGCTTTTGGTTCGTGCGTGTGTCTGCGATCTTGGGAACCGGAGA
GCACGGACTGTTTCGTCGCGCAGGTAATCGAGAAGTAAGATAACTTATTTGGCAGCCT
CACTCAGAAGGCTCCGAAGTGTACGCTGCTTCAACGAGGCGCAAGAAAGAGGTCTGT
AGGACATGTGACGCTGAACAAGAGCACCTGATATGACAATTGAATGCGTCGACGACG
GCTTGGGCGGAGAGTTTTTGGCGCTCGAAGGCGCGACGCTCGCTACCCGCGAGTAGTC
ACATTGATGCCAAGGACAGGGGCGACTGCGAGCGCAACAAGGGCTTTCTGACCGACTAC
ATACCGGGCGCAAGCAGTACTGGTACAAGATAGAAAAGTGGAGAACAACGGCGGAC
AATCGTCTGTACAAATTCACAGTTCCTTGGATATCTTCCGCGCGCAAGCAGCGATAC
AAGTTGATGCGGATACCGAACCCAGGATATGCTTTGTTGAGGTACCGTCAACCCA
CGCCGCAATGGTGAAGGCAAGAGAGTACCTGCGGGTACCCGAGTCCGGCCCGT
GAATCTGAGGTGGACTTGTCAAGGACCGAACTTATCGAGATTGCGTGGCGGCAAC
AGCACCCCGCAGCGCTGACCTACGCTGCACTACTGCTCAGGTGACTCGGTGGAC
CCGAGAAAGTGTCCCGCAGTCCCTGACGAACTATTTTATGACTACAGCTCTCTGTGGT
GGAAGGGAAACTGAACGGGCTGACGGGGCAACTCTCACCATTCCACCCGGCGGGT
CCCCGAAGAAGACAATCTTTCTTGTGCGGTGTTCACTCACTGTGGACGGGCGCCCTT
    
```

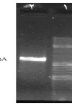
شکل 4. توالی ژن SAG3 در پلاسمید pBluescript

بررسی کلنی های باکتریهای رشد نموده روی محیط LB آگار حاوی آمبی سیلین با تست Rusconis نشان داد که باند ایجاد شده توسط کلونی های دارای پلاسمید نوترکیب در نمونه گذاری روی ژل نسبت به کلونی های فاقد پلاسمید نوترکیب بالاتر و حدود بیش از 6000 جفت باز بود که نشان دهنده ترانسفورماسیون موفق پلاسمید نوترکیب در باکتریها بود . پلاسمید pcSAG3 استخراج شده از باکتریهای ترانسفرم شده روی ژل آگاروز در مقایسه با pcDNA3 مقداری بالاتر بود که تایید کننده کلون قطعه SAG3 در پلاسمید pcDNA3 بود (شکل 5).

واکنش PCR به حجم 30 میکرولیتر مطابق با شرایط ذکر شده در بالا با استفاده از پرایمرهای اختصاصی و 1 میکرولیتر از پلاسمید نوترکیب به عنوان الگو انجام شد. برش آنزیمی به حجم 30 میکرولیتر شامل 5 میکرولیتر پلاسمید نوترکیب pcSAG3، 1 میکرولیتر آنزیم HindIII، 1 میکرولیتر آنزیم BamHI، 3 میکرولیتر بافر تانگو و 20 میکرولیتر آب مقطر استریل مطابق با شرایط ذکر شده در بالا انجام شد.

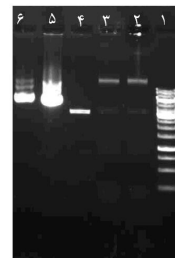
یافته ها

نتایج حاصل از PCR نشان داد ، فقط یک باند حدود 1158 جفت باز روی ژل آگاروز ایجاد شده بود که هم اندازه ژن SAG3 توکسوپلازما گونده ای است و هیچ ژن دیگری غیر از آن تکثیر نشده بود، که این مسئله نشان دهنده اختصاصی بودن پرایمرهای طراحی شده برای تکثیر ژن SAG3 می باشد (شکل 1).

شکل 1. نتایج PCR قطعه SAG3 از روی DNA ژنومی با پرایمرهای اختصاصی ، ستون 1 مارکر 1kbp ، ستون 2 باند SAG3 1158bp

در نمونه گذاری روی ژل باند ایجاد شده توسط کلونی های سفید حاوی پلاسمید نوترکیب بالاتر از (3000 جفت باز) کلونی های آبی فاقد پلاسمید نوترکیب قرار می گیرند (شکل 2).

شکل 2. نتایج الکتروفورز تخلیص پلاسمید نوترکیب pBSAG3 از کلنی های سفید و پلاسمید pBluescript از کلنی های آبی، ستون 1 مارکر 1kbp ، ستون 2 و 3 و 4 پلاسمید pBluescript ، ستون 5 و 6 پلاسمید نوترکیب pBSAG3

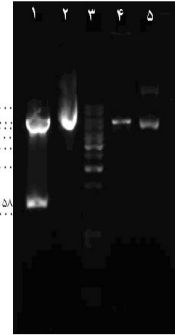
برش آنزیمی پلاسمیدهای pBSAG3 دوباند را نشان می داد ، یک باند 1158 جفت باز که هم اندازه ژن SAG3 توکسوپلازما گونده ای و باند دیگر تقریباً هم اندازه pBluescript بود . بنابراین نتایج برش آنزیمی

بحث

توکسوپلاسموزیس از عفونتهای شایع انسان است که باعث مرگ و میر و ناخوشی در افراد دارای نقص ایمنی و عفونت های مادرزادی می شود. میزان عفونت و ابتلای جنین بستگی به دوره بارداری دارد که مادر در آن دوره به عفونت مبتلا می شود. عفونت در سه ماه اول منجر به عوارض خطیر می شود. توکسوپلاسموزیس در افراد دارای نقص ایمنی مثل افراد مبتلا به ایدز یا بیماران نئوپلاستیک یا افرادی که پیوند قلب یا مغز استخوان داشته اند می تواند کشنده باشد. بنابراین تشخیص به موقع بیماری در این افراد می تواند حیاتی باشد. اکنون مشخص شده که حیوانات و افراد عفونت یافته به فرم مزمن دارای ایمنی محافظتی طولانی مدتی بر علیه بیماری می باشند و پاسخهای ایمنی موثر، بوسیله T-Cell های نوع CD4 و CD8 که در ارتباط با تولید گاما انترفرون می باشند تولید می شود (11). در حال حاضر یک واکسن زنده براساس سوشهای تخفیف حدت یافته توکسوپلاسمای گونه ای در حیوانات اهلی بکار گرفته شده است. معذک همه واکسنها برای انسان بعلت فعالیت دوباره و احتمال تبدیل شدن به فرم بیماریزا مناسب نمی باشد. استفاده از آنتی ژنهای انگل برای واکسیناسیون به صورت مشکل باقی مانده زیرا استاندارد نمودن و روشهای تخلیص مشکل می باشد. به این دلیل استفاده از تکنولوژیهای نو ترکیب و کلون و بیان ژنهای مفید بعنوان یک ابزار جالب و بالقوه برای توسعه واکسن برای انسان ضروری و لازم می باشد.

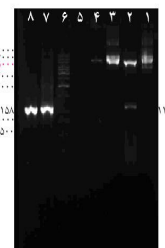
واکسیناسیون DNA روش قدرتمندی برای القای پاسخهای ایمنی سلولی و همومرال است که با تزریق پلاسمید DNA برهنه به داخل بدن میزبان، سلولهای میزبان پروتئین کد شده را بیان می کنند. در سالهای اخیر، فناوری پیشرفته واکسیناسیون DNA آینده خوبی را برای توسعه و ایجاد واکسنهای چند ظرفیتی ارائه کرده است. به طوری که این واکسنها پاسخهای ایمنی همورال و سلولی پایدار و قوی ایجاد می کنند. این انگل در انسان فقط با تستهای سرولوژیک تشخیص داده می شود و لذا آنتی ژنهای خاص و معین در سیستم تشخیص آن بسیار ضروری است. در ضمن بررسیها نشان داده که واکسیناسیون با آنتی ژنی که مخصوص یک مرحله از زندگی انگلی می باشد ایجاد پاسخ ایمنی کم اثر نموده که محدود به همان مرحله می شود. بنابراین واکسنهای تولید شده بر علیه آنتی ژنهایی از توکسوپلاسمای گونه ای که قادر به تحریک پاسخ ایمنی از نوع Th1 بوده و در طی مراحل مختلف زندگی پارازیت بیان می شود می تواند محافظت بهتری را در پیشگیری از عفونت ایجاد نماید.

اخیرا توجهات اصلی معطوف به مولکولهای سطحی پارازیت می باشد. آنتی ژنهای سطحی توکسوپلاسمای نقش مهمی در اتصال، ارسال پیام، تهاجم، انتقال و واکنش با سیستم ایمنی میزبان دارند. سطح تاکی زوئیتها، برادی زوئیتها و اسپروزوئیتها با آنتی ژنهایی که به GPI (گلیکوزیل، فسفاتیدیل اینوزیتول) سطح سلول متصل می باشند پوشیده شده که بنام SAG شناخته شده اند (12). در اتصال پارازیت به پروتئولیکانهای سطحی سلولهای هدف (هیپاران سولفات پروتئولیکان HSPGs) دخالت داشته و موجب تهاجم و ورود انگل به سلول میزبان می شود (12). بعضی از این مولکولهای اختصاصی، مراحل سیکل زندگی انگل مانند SAG1 (30KDa)، SAG2 (22KDa) و SRS3 پروتئینهای هستند که فقط در سطح تاکی زوئیتها بوده و در سطح برادی زوئیتها

شکل 5: نتایج کلون قطعه SAG3 در پلاسمید pcDNA3 و برش آنزیمی پلاسمید نو ترکیب pcSAG3 با آنزیمهای برشی، ستون 5 pcDNA3 ، ستون 4 pcSAG3 آنزیم HindIII خورده ، ستون 3 مارکر 1kbp ، ستون 2 pcSAG3 آنزیم نخورده ، ستون 1 pcSAG3 آنزیم HindIII, BamHI خورده

نتایج برش آنزیمی pcSAG3 با آنزیمهای HindIII و BamHI دو باند را نشان می داد که یکی حدود 5400 جفت باز و دیگری حدود 1158 جفت باز بود که برابر با قطعه SAG3 است و به این روش ساب کلون قطعه SAG3 درون pcDNA3 تایید شد. نتایج حاصل از الکتروفورز محصول PCR پلاسمید pcSAG3 ، با پرایمرهای اختصاصی طراحی شده تنها یک باند را نشان داد که هم اندازه قطعه SAG3 بود، بنابراین ژن SAG3 از پلاسمید pcSAG3 به عنوان الگو استفاده کرده و تکثیر شده بود ، اما در نتایج حاصل از PCR پلاسمید pcDNA3 هیچ بانندی دیده نشد (شکل 6)

شکل 6: نتایج برش آنزیمی و PCR پلاسمید نو ترکیب pcSAG3 ، ستون 1 و 3 pcSAG3 آنزیم نخورده ، ستون 2 pcSAG3 دو آنزیم HindIII, BamHI خورده ، ستون 4 pcSAG3 خطی شده با آنزیم HindIII ، ستون 5 pcDNA3 ، PCR شده به عنوان کنترل ستون 6 مارکر 1kbp ، ستون 7 و 8 قطعه SAG3 1158pb ، PCR شده در روی پلاسمید pcSAG3

pBluescript با استفاده از سایت اینترنتی www.ncbi.nlm.nih.gov/blast نشان داد که قطعه 1158 جفت بازی در این پلاسمید کلون شده است. و هیچ اینترونی در ژن مورد نظر وجود ندارد. همچنین این ژن با ژن SAG3 سویه CEP توکسوپلازما گونده ای دارای شماره AF340229، سویه RH با شماره AF340227 و سویه P-Br با شماره AY187280 در بانک ژنی به ترتیب حدود 99 درصد، 99 درصد و 98 درصد تشابه داشت و این شباهت نشان دهنده حفظ توالی ژن در سویه های مختلف توکسوپلازما گونده ای است. در روش برش آنزیمی قطعه 1158 جفت بازی جدا شد که هم اندازه ژن SAG3 توکسوپلازما گونده ای بوده و در حقیقت ساب کلون این ژن را در پلاسمید pcDNA3 تایید می کرد. نتایج حاصل از PCR پلاسمید pBSAG3 و pcSAG3 نشان داد، تنها ژن SAG3 تکثیر شده و هیچ ژن دیگری تکثیر نشده است. این نتایج تایید کننده اختصاصی عمل کردن آغازگرهای (پرایمرها) طراحی شده می باشد. نتایج بدست آمده از این تحقیق، بیانگر کلون شدن موفق ژن SAG3 در پلاسمیدهای pBluescript و pcDNA3 است. نتایج حاصل از این مطالعه نشان می دهد، می توان با استفاده از پلاسمیدهای نوترکیب برای تهیه واکسن علیه بیماریهای انگلی در آینده امیدوار بود به منظور اینکه ژن SAG3 در سلول یوکاریوت مانند عضلات موش قابلیت بیان پیدا کند و در آینده بتوان از آن برای بررسی ایمنی زایی استفاده کرد، کلون کردن ژن SAG3 در یک پلاسمید یوکاریوت اهمیت دارد. در این مطالعه برای در دسترس بودن آنتی ژن اختصاصی مراحل از زندگی انگل ژن SAG3 (P43) سطحی تاکی زوییت، برادی زوییت و اسپوروزوییت انگل توکسوپلازما گونده ای بعنوان یک پروتئین نوترکیب در پلاسمید بیانی یوکاریوتی pcDNA3 کلون گردید تا جهت بررسیهای بعدی برای تهیه پروتئینها و واکسنهای نوترکیب به تنهایی ویا همراه با دیگر آنتی ژنها برای تولید کیتهای تشخیصی و پیشگیری از بیماری توکسوپلازموزیس مورد استفاده قرار گیرد. با توجه به این موضوع ژن SAG3 (P43) رامی توان بعنوان یک عامل بالقوه آنتی ژنی وکاندیدایی برای تهیه واکسن های مولکولی مورد توجه قرار داد. و در تشخیص ویا پیشگیری از ابتلا به انگل توکسوپلازما گونده ای در انسان مورد استفاده قرار داد. در ادامه کارما قصد داریم که از آن بعنوان واکسن نوترکیب جهت ایمنی زایی آن در حیوانات آزمایشگاهی به تنهایی ویا همراه با دیگر آنتی ژنهای انگل توکسوپلازما گونده ای مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار دهیم.

نتیجه گیری

در این مطالعه ژن کامل SAG3 (P43) توکسوپلازما گونده ای بعنوان آنتی ژن سطحی تاکی زوییت، برادی زوییت و اسپوروزوییت این انگل در وکتور بیانی یوکاریوتی pcDNA3 با موفقیت کلون شده و مورد تایید قرار گرفت. لذا می توان از آن بعنوان ابزار بالقوه ای در تشخیص و پیشگیری از ابتلا به عفونت توکسوپلازما گونده ای به تنهایی ویا همراه با دیگر آنتی ژنهای انگل در انسان مورد استفاده قرار داد.

تشکر و قدردانی

مطالب این مقاله مربوط به بخشی از پایان نامه دوره دکتری انگل شناسی پزشکی دانشگاه تربیت مدرس است و تمامی اعتبارات آن را دانشگاه مذکور تامین کرده است. بنابراین از تمامی کسانی که اینجانب را یاری کرده اند بخصوص اعضای محترم گروه انگل شناسی پزشکی تربیت مدرس و شهید بهشتی و مرکز سلولی و مولکولی شهید بهشتی، معاونت محترم پژوهشی دانشکده پزشکی و معاونت محترم پژوهشی دانشگاه تربیت مدرس کمال تشکر و قدردانی رابه عمل می آورم.

در ضمن مشخص شده که آنتی ژن SAG3 (P43) روی سطح تاکی زوییت، برادی زوییت و اسپوروزوییت انگل توکسوپلازما گونده ای وجود داشته و بیان می گردد. بیشتر مطالعات هم درباره کلون نمودن و بیان ژنهای پروتئینهای سطحی توکسوپلازما انجام شده است. نماینده آنتی ژنهای سطحی بزرگ تاکی زوییتها توکسوپلازما گوندی SAG1, SAG2, SAG3 می باشند. تا حدی ایجاد ایمنی محافظتی بر علیه عفونت کشنده در موشها می نما یابد. SAG3 خیلی شبیه به SAG1 در ساختمان و وظایف و کارکرد می باشد. از نظر ساختمانی حدود 24٪ مشابهت در اسیدهای آمینه دارند. ژن SAG3 یک پلی پپتید 359 آمینو اسیدی را کد می کند که حدود 1158bp می باشد و قسمتی که به آمینوگلیکانهای سلول هدف باند می شود در حدود 967bp بوده که در محدوده نوکلئوتیدهای 359 تا 404 کل ژن وجود دارد (12). SAG1 و SAG3 نقشی در اتصال یا تهاجم به سلولهای میزبان دارند. SAG3 به عنوان یک آنتی ژن بزرگ سطحی انگل توکسوپلازما گونده ای شناخته شده و تا کنون کارهای کمی با آن انجام شده است. از این رو، به عنوان یک کاندیدا بر ای تهیه واکسن می تواند مطرح باشد. با توجه به این خصوصیات SAG3، می توان آن را به عنوان یک هدف جایگزین و همراه با دیگر آنتی ژنها به عنوان واکسنهای کوکتل و نوترکیب بر علیه توکسوپلازموزیس بکار برد. DZiersZinski و همکاران نشان دادند که دو تا از آنتی ژنهای سطحی بنام SAG1 و SAG3 دارای مشابهت قابل توجهی در ساختمان با 24٪ اسید آمینه های قابل شناسایی بوده که بنظر می رسد توپولوژی کلی خود را حفظ کرده اند. DZiersZinski نشان داد که نسبت تهاجم به سلولهای ماکروفاژ موشی و فیبروبلاستهای انسانی در موتانتها فاقد SAG3 در مقایسه با نوع وحشی انگل حدود 60-50٪ کاهش می یابد. این موتانتها عفونت ضعیف تری با یک کاهش قابل توجه در مرگ و میر موشها را نشان دادند. این نتایج مشخص کرد که SAG3 یکی از اعضای سیستم رسپتوری انگل بوده که به عنوان یک گیرنده منجر به شناخت سلولهای میزبان شده و موجب اتصال و افزایش تهاجم به آنها می شود. این مطالعه نشان داد که واکنش اختصاصی SAG3 با پروتئولیکانهای سلول هدف منجر به جذب انگل به سلولهای میزبان شده و نقش اصلی اتصال به سلول را SAG3 نه SAG1 به عهده دارد. با بلوکه نمودن گیرنده های SAG3 با آنتی بادی دیده شد که تهاجم انگل به سلول بسیار کاهش می یابد (13).

Caetano و همکاران نشان دادند که آدنوویروسهای نوترکیب بیان کننده SAG1, SAG2, SAG3 موجب ایجاد پاسخهای ایمنی سلولی Th1 بر علیه سه آنتی ژن شده و در موشها کاهش کیستهای مغزی تا 80٪ را نشان می داد. Young و همکاران نشان دادند که ایمونیزه کردن موشها با SAG3 فیلوژن شده با GST (گلو تاتیون - اس - ترانسفراز) به عنوان واکسن نوترکیب به تنهایی ویا با ادجوانت QuilA در مقایسه با موشهای غیر ایمونیزه شده بطور معنی داری بیشترین آنتی بادی IgG2a, IgG1, IgA تولید کرده و درصد تی سلولهای CD8⁺، بیان mRNA تولید کننده IFN- γ و تولید نیتریک اکسید افزایش معنی داری را نشان می داد. همچنین نتایج حاصل از آن بیشترین روزهای زنده بودن و کمترین کیستهای مغزی را بعد از چالش موشها با انگل توکسوپلازما گوندی در مقایسه با گروه کنترل نشان می داد (14 و 7). Zhou و Zhouyong و Yongan و همکاران با استفاده از واکسنهای مولکولی آنتی ژن SAG3 در موشها ایجاد پاسخهای ایمنی همورال و سلولی از جمله IgG و IFN- γ و دیگر سیتوکینها را گزارش کرده اند. ولی مقالات کاملی در این گزارش Zhouyong و Zhou Yongan ارائه نشده است (15). ایمونیزه کردن پروفیلکتیک با ایستی دارای سه هدف باشد 1- پیشگیری از عفونت با کمترین علامت کلینیکی در انسانها 2- پیشگیری از عفونت در حیوانات به منظور جلوگیری از عفونت به انسان 3- ایمونیزه کردن گربه های اهلی جهت حذف سیکل زئونوتیک آن به منظور پیشگیری از آلودگی محیط بوسیله اوویستها. یک واکسن نوترکیب موثر بر علیه هم مرحله جنسی و غیر جنسی انگل با ایستی قادر باشد که همه این سه مرحله را پوشش دهد. علی رغم سالها تحقیقی که انجام شده ولی هنوز باید کارهای زیادی انجام شود تا واکسنهای موثر بر علیه انگل ساخته شود. در این تحقیق نتایج حاصل از آنالیز تعیین توالی ژن SAG3 توکسوپلازما گونده ای در پلاسمید

REFERENCES

---

1. Frankel, J.K., J.P. Dubey and N.L. Miller. *Toxoplasma gondii* in cats: Fecal stages identified as coccidian oocyst. *Science*.1970; 167: 893-896.
2. Guerina, N.G.. Congenital infection with *Toxoplasma gondii*. *Pediatric Ann* .1994; 23: 138-142,147-151.
3. Dubey.JP,Beattie.CP..*Toxoplasmosis of animals and man*.Boca Raton,Fla:CRC Press. 1988;p:220
4. Caber.MC,Remington.JS. *Toxoplasmosis:Thetimehascome*.*Natl.English.j.med*.1988; 318: 313-315.
5. Jongert.E,Robert.CW,Gargano.N,Wald.EF,Petersen.E..*Vaccines against Toxoplasma gondii:Challenges and Opportunities*.*Mem inst Oswaldo Cruz,Rio de Janeiro*.2009; 104(2):252-266.
6. Ke-Yi L,Dian-Bo Z,Qing-Kuan W,Jin L,Gui-ping L,Jin-Zhi Y..*Biological role of surface toxoplasma gondii antigen in development of vaccine*.*World Journal of Gastroenterology*. 2006;12(15):2363-2368.
7. Young-Ha.L,Dae-Whan.S,Jae-Ho L,Ho-Woo N,Myoung-Hee A . *Vaccination against murine toxoplasmosis using recombinant Toxoplasma gondii SAG3 antigen alone or in combination with QuilA*.*Yonsei Medical Journal*2007; 48(3):396-404.
8. Radke JR,Gubbels M.J,Jerome ME, Radke JB,Striepen B,White MW. *Identification of a sporozoite-specific member of the toxoplasma SAG superfamily via genetic*.*Molecular Microbiology*. 2004;52(1):93-105.
9. Sambrook.J,Fritsch EF,MANIATIS T. *Molecular cloning: A laboratory manual, Second Edition*. Plainview. Cold Spring Harbor Laboratory Press; 1989.
10. Seyed Tabaei J. *Preparation of DNA vaccine against SAG1 and HSP70 antigens of Toxoplasma gondii and study on its protective effect in laboratory mice*. Tarbiat Modares University; 2008. (Text in Persian).
11. Gazzinelli RT,Hakim FT,Hieny S,Shearer GM,Sher A . *Synergistic role of CD4 T Lymphocytes in IFN-gamma production and protective immunity induced by an attenuated Toxoplasma gondii vaccine*.*J.Immunol*. 1991;146:286-292.
12. JacquetA,Coulon L,Neve JD,Daminet V, Haumont M, Garcia L, etal. *The surface antigen SAG3 mediates the attachment of Toxoplasma gondii to cell-surface proteoglycans*.*Molecular&Biochemical Parasitology*. 2001;116:35-44.
13. Dzierszinski.F,Mortuaire M,Cesbron-Delauw F,Tomavo S. *Targeted disruption of the glycosylphosphatidylinositol-anchored surface antigen SAG3 gene in Toxoplasma gondii decreases host cell adhesion and drastically reduces virulence in mice*.*Molecular Microbiology*.2000; 37(3):574-582.
14. Caetano BC,Romero OB,Fux B,Mendes EA,Penido M,Gazzinelli RT.. *Vaccination with replication-deficient recombinant adenoviruses encoding the main surface antigens of toxoplasma gondii induces immune response and protection against infection in mice*.*Human Gene Therapy*2006; 17:415-426
15. Yongan Z,Yu XB,Haifeng C,Huanqin Z,Guorong Y,Road WZ. *Induction of immune responses in mice by the combined use of the recombinant plasmid encoding the surface antigen SAG3 of toxoplasma gondii and the IL-2 gene adjuvant*.*Chinese Journal of Zoonoses*. 2005;Volume 11 of 21.